

Lectura Fàcil, un recurs per a l'accessibilitat i la inclusió social

Elisabet Serra
Associació Lectura Fàcil

**L'accessibilitat en la comunicació
en els museus i els centres i espais d'arts visuals**
26 de maig de 2021

Associació Lectura Fàcil

Associació Lectura Fàcil (ALF)

2

Som un centre d'informació i referència d'iniciatives a l'entorn de la Lectura Fàcil.

- ✓ **Adaptem** textos a les pautes de Lectura Fàcil per fer-los accessibles a tothom.
- ✓ **Supervisem** el disseny, les il·lustracions i la maquetació dels documents en LF.
- ✓ **Avaluem** l'accessibilitat cognitiva d'entorns i serveis.
- ✓ **Oferim formació** en tècniques de redacció en LF.

Què és la Lectura Fàcil (LF)?

3

- Són textos que segueixen unes **pautes internacionals** sobre **el contingut, el llenguatge i la forma** perquè les persones amb dificultats lectores puguin llegir-los i comprendre'ls.
- Les dues institucions que avalen les pautes LF són:
 - ✓ **IFLA**
(Federació Internacional d'Associacions i Institucions Bibliotecàries)
 - ✓ **Inclusion Europe**
(Associació de persones amb discapacitat intel·lectual i famílies)

A qui s'adreça la LF?

4

Dificultats lectores permanents o transitòries:

- Discapacitat intel·lectual o sensorial
- Trastorn mental
- Dany cerebral adquirit, ictus
- Gent gran amb pèrdua de memòria
- Població nouvinguda
- Trastorns de l'aprenentatge

Més del 30% de la població té dificultats lectores.

Com fem que un text sigui LF?

5

Pautes sobre el contingut:

- Selecciona la informació més rellevant i exposa-la de manera ordenada, coherent i cronològica.
- No donis per assumits coneixements previs sobre el tema: contextualitza els fets.
- Escriu de forma visual amb llistes, planteja preguntes i respostes per identificar els temes clau.

Com fem que un text sigui LF?

6

Pautes sobre el llenguatge:

- Utilitza un vocabulari clar i senzill, amb paraules d'ús comú.
- Evita conceptes abstractes, terminologia, tecnicismes i sigles poc habituals.
- Escriu frases curtes, amb una idea principal a cada frase.
- Segueix l'ordre convencional de les frases (subjecte + verb + complements)

Com fem que un text sigui LF?

7

- Els textos d'una exposició, un catàleg, una pàgina web... han de ser comprensibles per a tothom, independentment de l'experiència, coneixements previs o nivell de concentració.
- Tenir present el públic destinatari i divulgar els conceptes de la manera més clara possible.

Com fem que un text sigui LF?

8

Pautes sobre la forma:

Paràgrafs breus encapçalats amb subtítols

Ajuden a localitzar els continguts

i permeten pauses freqüents en la lectura.

Agilitzen la lectura dempeus.

Tipografia

Utilitza lletres clares de pal sec (Helvètica, Arial, Tiresias...)

i mides grans, tenint en compte la distància de lectura.

Com fem que un text sigui LF?

9

Textos no justificats a caixa dreta

Una caixa dreta desigual ajuda a no perdre's en els salts de línia.

Importància del tall de línia

Talla les línies segons el ritme natural de la parla i respecta la unitats de significat.

Evita les línies massa llargues.

Limita l'ús de negretes per ressaltar el text

L'abús de paraules destacades aconseguix l'efecte contrari i no hi ha èmfasi allà on realment importa.

Com fem que un text sigui LF?

10

Contrast entre lletra i fons

- Els caràcters foscos sobre fons clars són més fàcils de llegir.
- No utilitzeu imatges com a fons de text.
- Tenir en compte la llum que incidirà sobre els rètols.
- Superfície en acabat mat, sense brillar.

Fàcil de llegir

Difícil de llegir

Com s'identifiquen els materials LF?

11

- Els materials LF són revisats i validats per l'Associació Lectura Fàcil, que atorga el logotip LF.

La inaccessibilitat a les exposicions

12

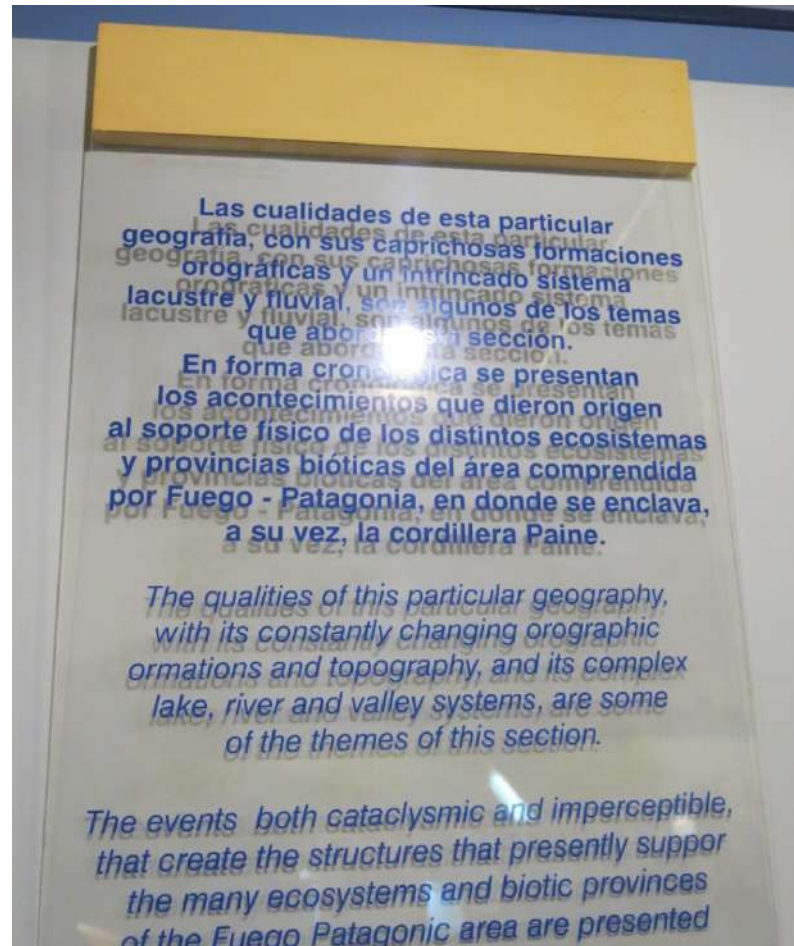
La inaccessibilitat a les exposicions

13

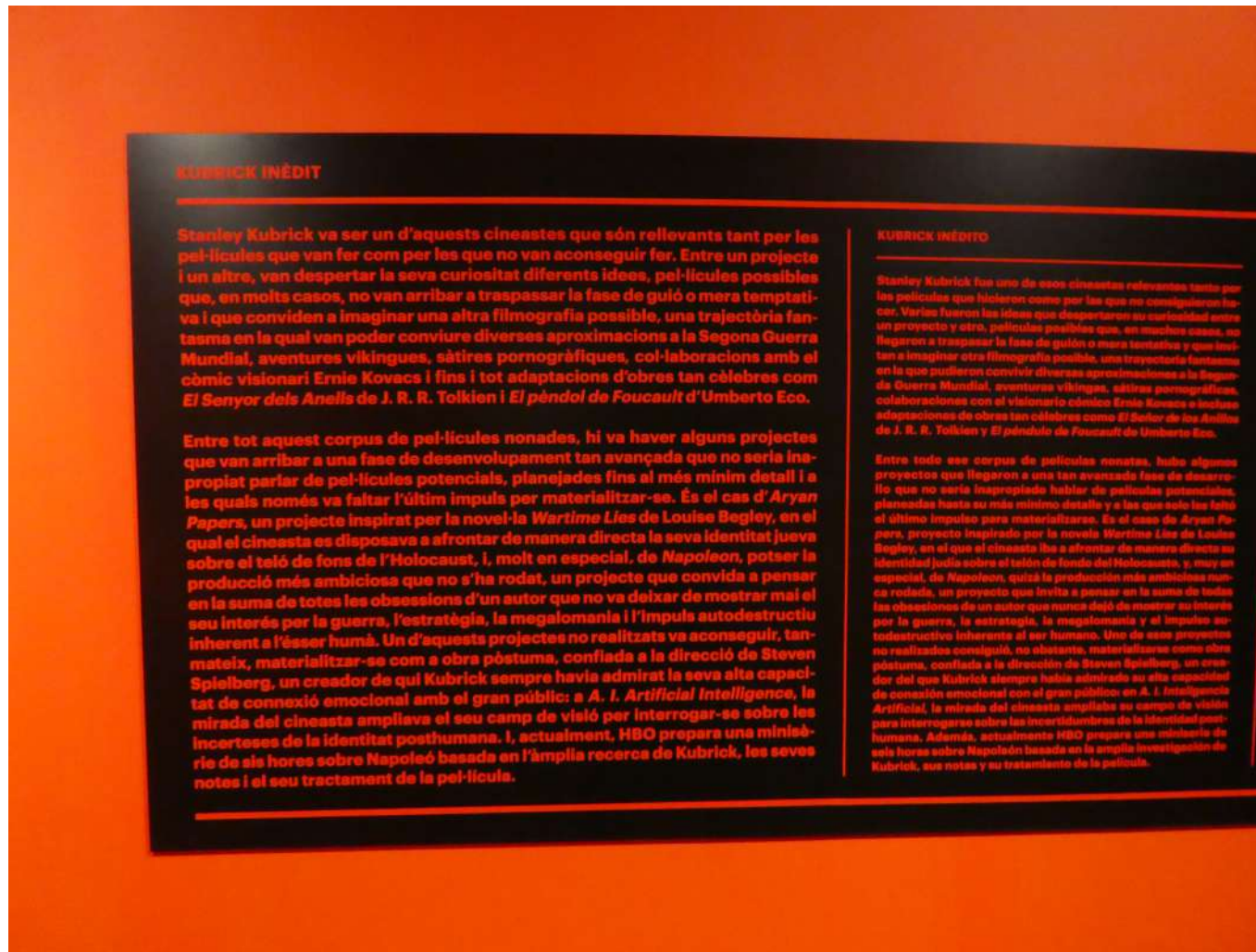
La inaccessibilitat a les exposicions

14

La inaccessibilitat a les exposicions

15

Bones pràctiques

16

- Exemples d'exposicions, catàlegs, guies de sala... on la Lectura Fàcil és un recurs per trencar les barreres de la comunicació i assolir l'accessibilitat cognitiva.

Museu Etnològic i de Cultures del Món

17

Una xarxa de sensors “Beacons” ofereix els continguts en diversos formats accessibles: llengua de signes, lectura fàcil, pictogrames i audiodescripció.

El text adaptat a LF permet la transcripció pictogrames.

Museu Etnològic: LF + pictogrames

18

Per què és especial aquest edifici?

Et trobes al Museu Etnològic a la muntanya de Montjuïc de Barcelona. A Montjuïc hi trobaràs molts altres museus, instal·lacions i equipaments culturals.

El Museu Etnològic es troba en un edifici construït l'any 1973.

És el primer edifici construït a Barcelona per allotjar-hi un museu.

A la seva façana hi destaca un mural de l'escultor Eudald Serra, artista molt vinculat al museu. L'any 2011 s'hi van fer obres per renovar la sala d'exposicions estables, el vestíbul, la sala d'actes i la reserva. Ara, part de la reserva es pot visitar.

Museu Etnològic: LF + pictogrames

19

L'edifici

Et trobes al Museu Etnològic a Barcelona.

El museu es va construir l'any 1973.

A la façana hi destaca un mural
de l'escultor Eudald Serra.

L'any 2011 es van fer obres de millora al Museu.

Museu Etnològic: LF + pictogrames

20

L'edifici

Et trobes

al Museu Etnològic

BARCELONA

a Barcelona.

El museu

es va construir

1973

l'any 1973.

És el primer

edifici

construït

BARCELONA

a Barcelona per

allotjar-hi un museu.

A la façana hi destaca un mural

de l'escultor

d'Eudald Serra.

2011

L'any 2011 s'hi van realitzar obres

de millora.

La mirada tàctil: LF i pictogrames

21

Punts d'interès turístic i cultural de Rupit incorporen codis QR amb vídeos en llengua de signes i subtitulats.

S'amplia a altres col·lectius amb una guia en format LF i en pictogrames.

La mirada tàctil: LF i pictogrames

22

1. Vila de Rupit

Rupit és un poble de la comarca d'Osona, situat enmig de la zona natural de Collsacabra.

El seu nom prové del llatí *RUPES*, que significa roca. Al segle XI hi havia una gran roca on la família Cardona hi va construir un castell. I a partir d'aquest castell es va crear la població.

El poble antic es trobava prop de la **cinglera**, al pla de Fàbregues, on ara hi ha l'església romànica de Sant Joan de Fàbregues.

Entre els segles XIV i XV el poble es va buidar degut a les pestes i els terratrèmols. Però a partir del segle següent, al segle XVI, hi va tornar a viure gent.

El 1977 Rupit es va ajuntar amb el poble de Pruit, un poble petit format per masos dispersos per la zona.

Cingla: Roca alta situada al cim o en el pendent d'una muntanya.

La cinglera són diferents cingles situats al llarg d'una carenada.

1

>

Rupit és un poble de la comarca d'Osona,

S 11

Creat al segle XI.

=

El seu nom significa roca,

←

-

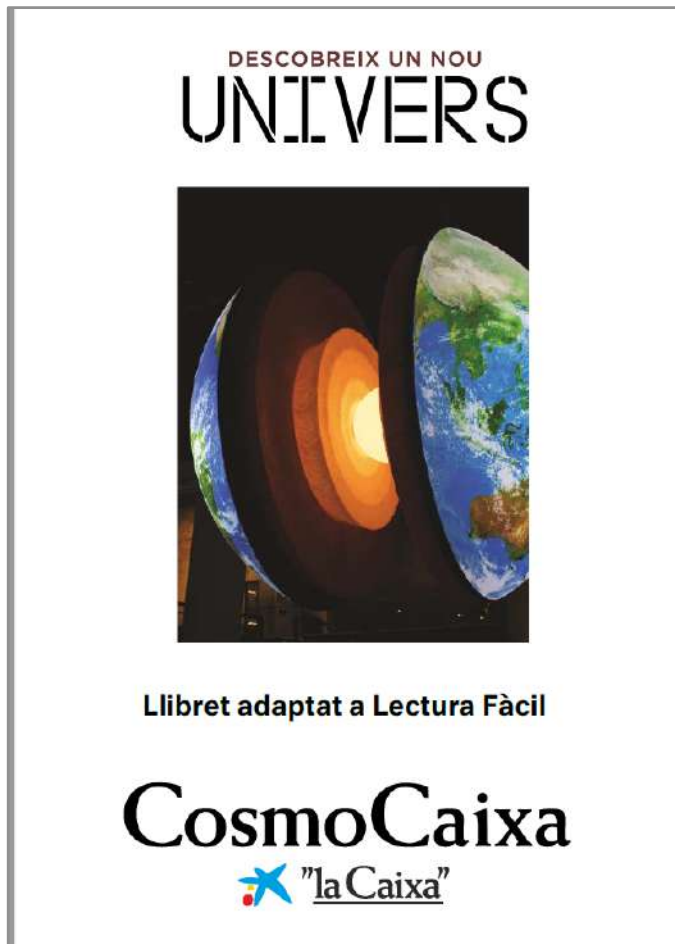

perquè hi havia un castell sobre una roca.

CosmoCaixa: LF + Braille

23

Guia de sala
amb el text adaptat a LF
i imprès en Braille
sobre el mateix document.

CosmoCaixa: LF + Braille

24

CosmoCaixa: LF + Braille

25

Punt 2: Bloc de gel

En aquest bloc de gel hi pots veure els tres estats de l'aigua: sòlid, líquid i gas.

Quan la temperatura està a $0,01^{\circ}\text{C}$, trobem l'aigua, el gel i el vapor junts. És el punt triple de l'aigua!

Si toques el bloc amb la mà notaràs el gel.

Al cap d'una estona, el gel es convertirà en aigua per la temperatura de la mà.

El vapor que veus s'aconsegueix amb l'escalfor i la humitat de la sala.

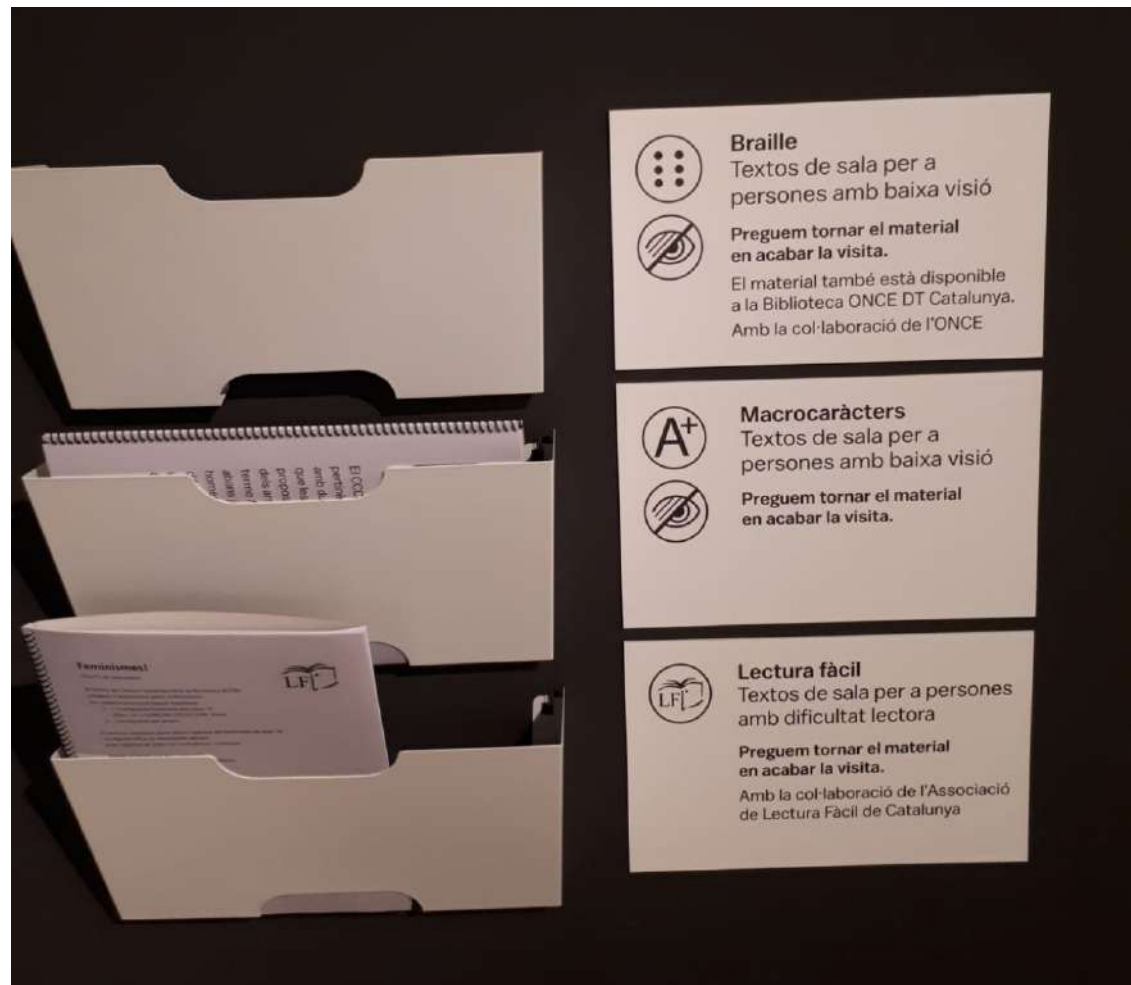
8

9

CCCB: textos de sala adaptats

26

Museu Ciències Naturals: exposicions temporals

27

Invisibles i Ocultes

Exposició
Maig 2021—Març 2022

Museu Ciències Naturals: exposicions temporals

28

Francesca de Barcelona (Catalunya, segle XIV).

Llevadora i metgessa a la Barcelona medieval

A la Corona d'Aragó, durant l'època medieval, les constitucions prohibien l'exercici de la medicina si no s'havia estudiat els anys prescrits i si no es disposava del títol corresponent. Les dones no podien estudiar, de manera que els era prohibit per llei exercir com a metgesses. Durant el segle XIV, canvia la reglamentació de la pràctica de la medicina, de manera que les dones que obtinguin un permís o una llicència poden exercir la medicina de manera legal. Francesca Satorra era molt popular, perquè exercia de manera pública la medicina, tot i saber que estava prohibit.

A començament de la dècada de 1390 va exercir com a metgessa de manera il·legal i va haver d'afrontar els primers problemes, ja que la van denunciar per exercir sense titulació i per «posar en perill el cos humà». Està documentat, però, que el rei Joan I el Caçador va perdonar Francesca. Va haver de pagar una multa de deu florins i la va desautoritzar per continuar la pràctica mèdica. Francesca va pagar la multa, però va desobeir l'ordre i va continuar exercint la pràctica de la medicina. Francesca es va especialitzar en dos camps molt concrets de la ciència mèdica: l'assistència i cura de les embarassades, i la cura de nadons i infants, com a pediatra.

A final de 1394 trobem una darrera referència a la metgessa en un document en què es diu que la fama de Francesca de Barcelona era cada cop més gran i que, tot i que no s'havia examinat de medicina, va assolir, finalment, el reconeixement reial i, a més, qualsevol persona que intentés impedir que exercís la medicina hauria de pagar una multa de mil florins d'or.

Francesca és coneguda, també, com a vídua de Berenguer Satorra, mariner de Barcelona, i, segons queda documentat en testimonis escrits de l'època, va ser una de les poques dones que va aconseguir el permís per a exercir la medicina. La majoria de dones que s'hi dedicaven ho havien de fer al fora de la llei i sempre sota la por de ser multades o, fins i tot, empresonades.

Francesca de Barcelona

Llevadora i metgessa a l'època medieval

Quan i on va viure?

Al segle XIV, a Barcelona.

Qui era?

Francesca Satorra era una metgessa que es va especialitzar en l'assistència i cura d'embarassades, nadons i infants.

En uns anys en què les dones no podien estudiar ni exercir la medicina,

Francesca va practicar el seu ofici de manera pública, i això la va fer molt popular.

Al començament de la dècada de 1390,

la van denunciar per exercir de metgessa sense titulació i «per posar en perill el cos humà».

Segons els documents de l'època que encara es conserven, el rei Joan I el Caçador la va perdonar

i la va obligar a pagar una multa i a deixar la medicina.

Francesca va pagar la multa,

però va desobeir l'ordre i va continuar treballant.

Tot i això, a final de 1394 la fama de Francesca era tan gran que va acabar aconseguint el reconeixement i la protecció reial.

I així, malgrat no haver-se examinat mai,

Francesca va ser una de les poques dones que va obtenir un permís per exercir la medicina.

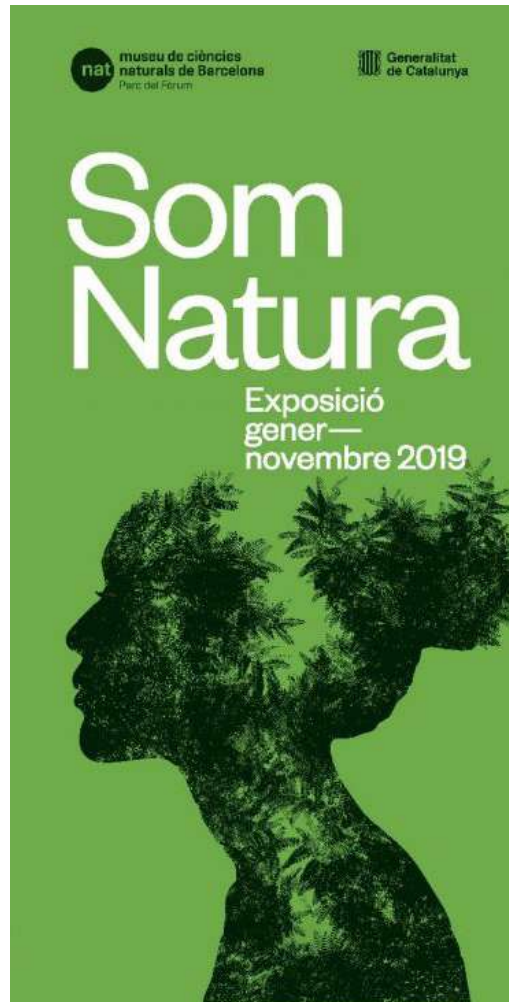
Sabies que...?

Durant l'Edat Mitjana, les constitucions de la corona d'Aragó prohibien exercir la medicina sense tenir els estudis pertinents.

I com que les dones no podien estudiar,

tampoc podien treballar com a metgesses.

Museu Ciències Naturals: exposicions temporals

Jardí Botànic: exposició permanent

30

Adaptació de 34 plafons informatius que expliquen l'exposició permanent del Jardí.

Museu de l'Empordà: catàleg LF

31

Catàlegs en Lectura Fàcil
per a visites escolars
i altres col·lectius.

Museu de l'Empordà: catàleg LF

32

Pilar Nouvilas

Títol desconegut
c. 1875 - 1885
Oli sobre tela
84 x 100 cm
Col·lecció família De Balle

6

Una cambra pròpia

«La llibertat intel·lectual depèn de les circumstàncies materials».
Virginia Woolf (1929)

Amb aquesta frase l'escriptora Virginia Woolf reclamava una cambra pròpia i 500 lliures com a mínim perquè una artista pogués crear en bones condicions. És a dir, per a poder crear cal un espai propi i diners.

El 1905 l'escriptora catalana **Caterina Albert**, que també pintava, treballava a les golfes de casa seva. S'hi referiria com el seu niu: «amb ell tinc totes les riqueses».

Altres creadores empordaneses s'han alegrat de tenir el seu espai de llibertat i de creació.
«Tinc cambra pròpia: a dalt», escrivia **Mercè Huerta**.

Algunes, com **Roser Vilar** o **Magda Falch**, van tenir només una «habitació del darrere».

Però algunes van tenir més sort:

Rosa Cervera va disposar d'un edifici propi per pintar;
Rosa Genís, d'una rebotiga on es reunien pintors i escriptors;
i **Elena Paredes**, de l'illa de s'Arenella, a Cadaqués.

7

Museu de l'Empordà: catàleg LF

33

ME

EXPOSICIÓ 27 ABRIL-15 SET

MUSEU DE L'EMPORDÀ

EL PAÍS DELS CUINERS DE CA LA TETA A ELBULLI

DIPUTACIÓ DE FIGUERAS
VILAJUÏGA
MUSEU DE L'EMPORDÀ

Alta cuina: és una manera d'anomenar els plats de grans restaurants i d'hotels de luxe.

«Els Bullis»

El 1961 el doctor Shilling i la seva dona Marketta van descobrir cala Montjoi. Hi van aixecar un minigolf i una guingueta, tot i que la passió del doctor era l'alta cuina.

El 1976, el xef Jean-Louis Neichel hi va obtenir la primera estrella Michelin. Més tard, Juli Soler va dirigir el restaurant i el 1983 el xef Jean-Paul Vinay va aconseguir la segona estrella.

Aquell mateix any, Ferran Adrià va arribar per fer-hi unes pràctiques i 12 mesos més tard ja era cap de cuina amb Christian Lutaud.

El 1987 Ferran Adrià es va fer càrrec sol de la cuina de elBulli. Allà va néixer la **cuina del Mediterrani**. Durant els anys següents es va inventar tècniques molt innovadores i va obtenir la tercera estrella Michelin del restaurant.

Crèdits

«El país dels cuiners. De Ca la Teta a elBulli».
Museu de l'Empordà, Figueras.
Del 27 d'abril al 15 de setembre de 2019.

Producció: Museu de l'Empordà - Ajuntament de Figueras
Comissariat: Josep Algans Colls, Manel Grávalos Olivella, Francesc Guillaumet Ferran
Direcció: Eduard Bech Vila
Coordinació: Teresa Miquel Malé, Josep Tremoleda Roure
Documentació: Sílvia Cortada Antona
Comunicació: Ariadna Llorca Ruiz, Olga Reikach Vila
Disseny espai: Pigem - Matamala
Disseny gràfic: Manel Grávalos Olivella
Conservació preventiva: Elena Boix Riuró
Muntatge: Víctor Fuentes Martí, Fusteria Aymar, La Caroba
Audiotextuals: Florencia Aliberti, Sílvia Subirós
Interactiu: Associació Booleans
Assegurances: Generali Seguros, Margall i Caixas, SL.
Servei d'atenció al visitant: Víctor Fuentes Martí, Montse Herrera Gustem, Dolores Verdú Torrent, Fox Events
Servei educatiu: Educ'Art
Assessorament lingüístic: Camil La Massot Kleiner
Traduccions: Valérie Espinasse, Lexikos Traduccions

Per aquest document:

Lectura Fàcil: Associació Lectura Fàcil
Disseny i maqueta: Mònica Roca

Aquest document segueix les pautes internacionals de Lectura Fàcil per facilitar-ne la comprensió. El logo LF identifica aquests materials, i l'atorga l'Associació Lectura Fàcil (www.lecturafacil.net)

Museu Marítim de Mallorca: dossier educatiu

Embarcacions tradicionals de Mallorca

Principals embarcacions tradicionals de Mallorca

Pastera

Barca petita de fons pla, que permet remar en llocs amb poca fondària.

Bot descobert

Barca auxiliar que s'utilitza per anar i tornar a rem d'un vaixell més gran.

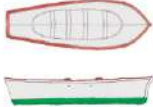
Gusier

Barca petita per pescar. Té la mateixa forma a proa i a popa, i això li permet remar en les dues direccions amb facilitat.

Llantxa felanitxera

A Portocolom i voltants, aquesta barca té la proa de violí, és a dir, la part de fora de la proa té un arc semblant al del violí.

PORTS

Els primers vaixells eren a rem, després a vela i ara a motor. Els vaixells d'aquesta guia els podem veure avui en dia als ports de Mallorca. Alguns tenen fins a 100 anys de vida.

També hi havia vaixells molt més grans. Alguns transportaven mercaderies entre les illes i a tot el Mediterrani. Altres es dedicaven a la pesca d'arrossegament i altres al cors, és a dir, atacaven vaixells de països enemics per quedar-se la seva càrrega.

El llibre *Navíos y Navegantes* de Víctor Guerrero ens explica l'arribada dels primers pobladors a les illes durant la prehistòria, i com es creu que eren les seves embarcacions.

A les Illes Balears hi ha associacions que cuiden les barques tradicionals, les restauren i hi naveguen. **Pots consultar-les per saber-ne més!**

- Associació d'amics del Museu Marítim de Mallorca
- Associació Alzinaires
- Associació per la conservació del patrimoni i la cultura marítima mallorquina
- Amics de n'Agustina
- Associació de vela llatina Mallorca
- Real liga naval española -Balears
- Reina del Mar, Eivissa
- Amics del Port de Maó, Menorca
- Amics de la mar de Menorca

Museu d'Història de Catalunya: audioguia

35

Planta 2: recorregut audioguia en Lectura fàcil

Prehistòria

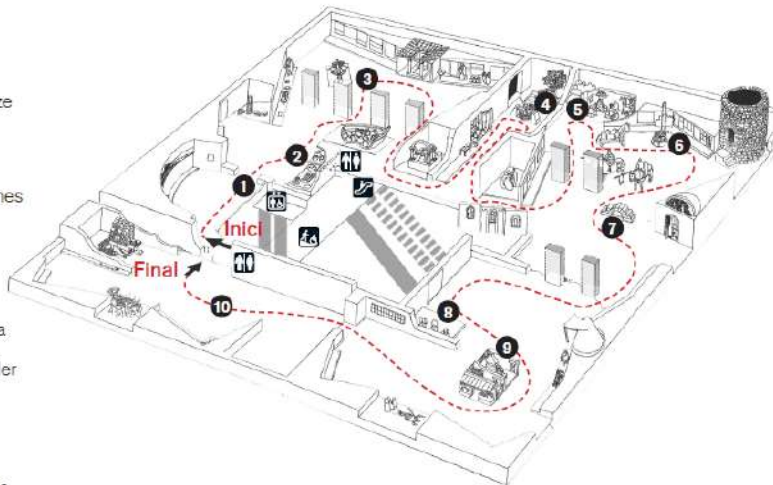
- 1 Gratador
- 2 Casa del Bronze

Edat Antiga

- 3 Àmfores romanes
- 4 Sínia

Edat Mitjana

- 5 Cabana pagesa
- 6 Equip de cavaller
- 7 Arc romànic
- 8 Arnès blanc
- 9 Casa d'artesans
- 10 Masia

La visita continua a la planta 3

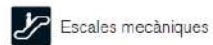
Lavabo

Ascensor

Rampes

Escales mecàniques

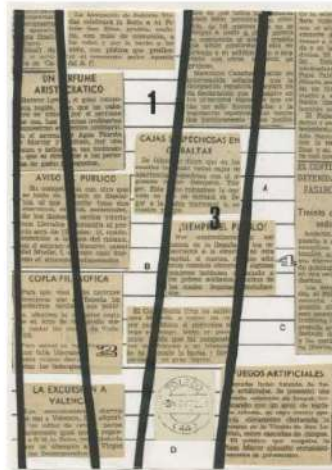
Audioguia en Lectura Fàcil
i plànol amb el recorregut.

MUSAC: guía de l'exposició

36

VISTO Y NO VISTO

Texto y gesto en José-Miguel Ullán

20.03.21-26.09.21

Sala 2

GUÍA DE LECTURA FÁCIL

MUSAC Museo de
Arte Contemporáneo
de Castilla y León

VISTO Y NO VISTO

Texto y gesto en José Miguel Ullán

¿Quién es José-Miguel Ullán?

José-Miguel Ullán nació en Villarino de los Aires (Salamanca) el 30 de octubre de 1944.

Con 21 años publica su primer libro de poemas, *El jornal*.

De 1966 a 1976, durante los últimos años de la dictadura franquista, vive exiliado en París.

Allí trabaja en la cadena de radio francesa y colabora en diversos periódicos y revistas españoles.

En 1976 regresa a Madrid, donde trabaja en distintos medios como *El País*, Radio Nacional o TVE.

También es subdirector de *Diario 16* y fundador del suplemento *Culturas*.

También escribe crítica literaria, de arte y musical, es subdirector de la revista de arte *Guadalimar* y organiza numerosas exposiciones.

A la vez, Ullán es autor de libros junto con artistas como Miró, Tàpies, Chillida, Saura, Sempere, Palazuelo, Rojo, Cuevas, Broto o Sicilia.

El libro *Ondulaciones (Poesía reunida, 1968-2007)* recoge todos sus poemas.

José-Miguel Ullán destacó por su poesía, aunque también se dedicó a las artes plásticas y al periodismo cultural.

Su trabajo creativo fue un referente para la poesía, el arte y la cultura española.

José-Miguel Ullán murió en Madrid el 23 de mayo de 2009.

2

La Pedrera: catàleg

37

Nina + Simone, Piazza di Spagna, Roma, 1960

MANIFEST
MANIFEST

WILLIAM KLEIN

MANIFEST

MANIFEST
MANIFEST
MANIFEST

Exposició
Del 6 de març al
5 de juliol de 2020

La Pedrera: catàleg

38

1 UN INICI PICTÒRIC

El 1947 William Klein s'estableix a París per estudiar a la Sorbona i freqüenta el taller del pintor Fernand Léger durant un temps breu.

L'estil de Léger no el va influir gaire, però sí la persona i els seus principis, que recordarà quan opti per la fotografia: representar el món obrer, la ciutat moderna i l'aglomeració de la seva gent.

Entre el 1949 i el 1951 Klein va pintar unes quantes natures mortes, però se'n va cansar de seguida.

Els motius figuratius als quals havia donat una certa importància van quedar aviat restringits a formes geomètriques de colors que, de mica en mica, van anar ocupant tota la superfície de la tela.

Amb un criteri pròxim al de l'escola Bauhaus, Klein somiava en un art que compregués la pintura, l'arquitectura, el disseny, la fotografia i la tipografia.

2 ABSTRACCIONS FOTOGRÀFIQUES

El fet de fotografiar els seus plafons pintats per documentar-los va portar Klein a descobrir el potencial de la fotografia.

Arran de l'experimentació al laboratori va produir moltes composicions abstractes sobre el tema de la llum, que s'han redescobert els darrers anys.

3 CIUTATS: NOVA YORK, ROMA, MOSCOU, TÒQUIO I PARÍS

Als anys 50 el llibre era el primer mitjà per difondre l'obra fotogràfica. El 1954 Klein deixa París i torna a Nova York amb la idea de crear un llibre, una espècie de dietari de la seva ciutat natal.

Amb les seves particularitats, els seus barris, les seves celebracions i els seus excessos, Nova York es converteix en una terra exòtica en mirar-la amb nous ulls i en contrast amb París, la seva ciutat d'adopció.

Klein es barreja amb la multitud i recorre les voreres de Harlem, el Bronx o la Cinquena Avinguda.

Les seves fotografies són properes i personals. Sovint, la composició està plena d'una multitud de rostres, i alguns d'ells miren el fotògraf. S'acosta tant al subjecte que el gran angular el deforma i el desenfoca. Aquestes alteracions visuals passen a formar part del seu llenguatge original i expressionista.

Klein va concebre aquest llibre com una obra total i ell mateix va decidir-ne la maquetació i la tipografia i en va redactar els textos amb un estil molt personal.

Encara avui dia se'l considera el llibre de fotografia més innovador i radical del segle XX.

Entre el 1956 i el 1961, Klein va retratar i publicar en format llibre tres ciutats més: Roma, Moscou i Tòquio. Anys més tard, després de més de 40 anys fotografiant París, el 2002 presenta el seu darrer llibre, dedicat a la seva ciutat de tota la vida.

Museo Nacional de Cerámica: Guia de serveis d'accessibilitat

39

Accesibilidad

Servicios para personas
con necesidades especiales
en el Museo Nacional
de Cerámica y Artes Suntuarias
"González Martí"

Guia visual amb tots els serveis per a persones amb necessitats especials:

- Lectura Fàcil
- Fotografies
- Pictogrames

Museo Nacional de Cerámica: Guía de serveis d'accessibilitat

40

Museo accesible para personas con movilidad reducida

El Museo dispone de los siguientes servicios adaptados a personas con movilidad reducida:

Rampa de acceso al Museo.

Las personas con movilidad reducida deben entrar por la puerta de madera de la calle Poeta Querol, 2. La persona acompañante debe indicar al personal de vigilancia en el patio de la fuente que necesitan abrir la puerta y colocar las rampas de acceso.

Aseo adaptado en la planta baja. Debes pedir la llave en taquilla.

Ascensor en todas las plantas. Para utilizarlo, debes pedirlo al personal de vigilancia en el control de acceso.

Sillas de ruedas para visitantes con movilidad reducida. Debes pedirlos en taquilla.

La accesibilidad en el Museo Nacional de Cerámica y Artes Suntuarias "González Martí" | 6

Museo accesible para personas con discapacidad auditiva

El Museo dispone de los siguientes servicios para personas con **discapacidad auditiva**:

Bucle de Inducción magnética instalado en la taquilla.

Facilita la comprensión para personas con dificultades auditivas que usen audífonos o implantes cocleares.

Equipos inalámbricos portátiles multifunción con bucle magnético.

Incluyen emisores y receptores.

La persona que guía la visita lleva el aparato emisor y los visitantes llevan el receptor.

El receptor puede tener un auricular o un bucle magnético.

Es un servicio gratuito y está disponible para grupos de máximo 25 personas en visita guiada.

Puedes pedirlo al reservar la visita de grupo.

La accesibilidad en el Museo Nacional de Cerámica y Artes Suntuarias "González Martí" | 7

Museo Nacional de Cerámica: Guía de serveis d'accessibilitat

41

La taquilla se encuentra en el patio de la fuente.

Servicio de guarderropa.

Planta baja

La sala de carrozas (1) y la sala del belén napolitano (2) son accesibles. Puedes ver la escalera principal (3) desde abajo. Para acceder a ese espacio hay una pequeña rampa.

El patio de la fuente (4) no es accesible y puede verse desde el acceso a la escalera principal.

En el patio de la fuente está la taquilla. La persona acompañante debe sacar las entradas gratuitas y mostrarlas al personal de vigilancia en el control de acceso.

El guardarropa está junto a la taquilla. La persona acompañante debe guardar los bolsos grandes en las taquillas antes de la visita.

Las salas de exposiciones temporales (A y B) son accesibles con ayuda. Para acceder a la sala A, hay una plataforma salvaescaleras. Y para acceder a la sala B, una silla salvaescaleras.

Para utilizarlas, debe avisar al personal de vigilancia. Estas salas también se utilizan para conferencias.

Plataforma salvaescaleras de acceso al atilido de la sala de exposiciones temporales A.

Silla salvaescaleras de acceso a la sala de exposiciones temporales B.

Guia d'història visual / Narrativa social

42

Mare de sucre Guia d'història visual

Teatre Nacional de Catalunya
Funció relaxada
diumenge 23 de maig
18:00

Simbiòtic
Primer festival d'arts
escèniques accessibles
Només és teatre si és
per tothom

Guia per a persones amb TEA
(Trastorn de l'Espectre Autista)
per facilitar-los l'experiència
a l'equipament cultural.

Explica l'experiència que viuran
de manera anticipada i seqüencial,
a partir de fotos i pictogrames.

Guia d'història visual / Narrativa social

43

On és el Teatre?

El TNC és a la plaça de les Arts, a Barcelona.

És un teatre en forma de teatre grec amb columnes molt altes als costats i una gran escala a l'entrada principal.

Com hi pots anar?

Hi pots anar en cotxe, en metro, en bus i en tramvia.

L'obra comença a les 18:00 h.

Per evitar que tothom arribi al Teatre de cop, a les entrades hi diu l'hora recomanada d'arribada.

Consulta a la teva entrada l'hora a la qual has d'arribar al Teatre.

3

Com són les entrades?

Aquesta temporada totes les entrades són digitals.

Quan compres les entrades, reps un missatge per imprimir-les o descarregar-les en el teu telèfon mòbil.

Les entrades que imprimeixes són així:

Les entrades que descarregues en el teu mòbil són així:

5

El vestíbul de la Sala Tallers

Quan entris al vestíbul hauràs de fregar les sabates a l'estora per desinfectar-les i netejar-te les mans amb gel del dispensador.

El vestíbul pot ser una mica sorollós perquè la gent espera per entrar a la Sala.

11

Per què és necessària la Lectura Fàcil?

44

- La societat és diversa i, cada persona, amb independència de la seva condició, ha de poder viure i gaudir plenament de la cultura.
- La LF s'adreça a col·lectius molt diversos que comparteixen una mateixa necessitat.
- Els continguts en LF són vàlids per a tots els públics, no només per a les persones amb dificultats lectores.

Més informació

45

Associació Lectura Fàcil

c/ de l'Àngel, 10 3r. 08012 Barcelona

Email: lecturafacil@cobdc.org

Tel.: 93 310 76 94

Web: www.lecturafacil.net

Twitter: @Lectfacil

Moltes gràcies!